

Masjokdalen

Faktaark for prosjektet «Fugleturisme i Midt- og Øst-Finnmark», et prosjekt i «Naturarven som verdiskaper (M)»

*M*asjokdalen strekker seg vestover fra Tanaelva. Denne vakre dalen er et godt turområde. Området karakteriseres av frodig bjørkeskog rundt elva Måskejohka som bukter seg fram i nedre del av dalføret. Lenger opp i dalen er det større og mindre myrer. I Masjok finner du mange arter spurvefugl, rovfugl, ender og vadere.

Beste besøksstid

Masjokdalen er verdt å besøke fra midten av mars til slutten av juli. Flest arter vil man kunne finne i perioden juni – juli.

Habitat og observasjonsarter

Langs veien innover ligger mange gårdsbruk med et aktivt landbruk og kulturlandskap. Store myrområder strekker seg nordover fra parkeringsplassen. En traktorvei

går sørover langt oppover Masjokdalen. En sprek fuglekikker kan besøke en stor variasjon av biotoper ved å besøke Masjokdalen med tilstøtende herligheter.

I den frodige bjørkeskogen hekker blant annet blåstrupe, bjørkefink, rødstjert, svarthvit fluesnapper, rugde og gjøk. Granmeis og gråsisik er vanlige hekkefugler, mens både polarsisik og lappmeis også er å finne i området. For flere arter utgjør dette den nordlige utbredelsesgrensen. Blant dem er gjerdesmett,

Måskejohka snor seg fram sørover i Masjokdalen i frodig bjørkeskog, hvor flere av våre spurvefugler har sin nordliste utbredelse.

I smågnagerår er haukugle en vanlig art i bjørkeskogen

Ved parkeringsplassen innerst i Masjokdalen starter løype nr. 5 mot Guorgajávri/Tranevann

jernspurv, gransanger, blåmeis, bokfink og hagesanger.

Dette er et godt område for å se haukugle. I gode smågnagerår kan flere par hekke i området. Haukugla sitter ofte eksponert i toppen av trær eller på stolper langs veien. På myrene og i kulturlandskapet kan man se jordugle jaktende. Gulerle er vanlig på kulturmark.

Snøspurv er vanlig under trekket i april-mai. Arten sees ofte i store flokker på snøfrie områder i kulturlandskapet, spesielt ved føringsplasser og gårdsbruk. Langs elva kan man finne laksand, kvinand, fossefall og sandvale. Dvergspett og tretåspett er det også mulig å se. Lappsanger er også en art man bør være oppmerksom på. Selv om det ikke er en kjent hekkelokalitet, så er den frodige løvskogen langs elva godt egnet for denne østlige arten.

På myrområdene hekker mange vadere, blant annet sotsnipe, lappspove, småspove, brushane, heilo og myrsnipe. Lappspurv finnes også i dette området. Langs elvebreddene av Tanaelva og Máskejohka hekker sivsanger, temmincksnipe og strandsnipe. Her sees også ofte kvinand og laksand. Fjellvåk, vandrefalk, dvergfalk

og tårnfalk sees ofte jaktende i området. Varsler er også en art man kan være heldig å treffe.

Liryper er stadig å se på myrene og i bjørkeskogen. Fjellryper og andre høvfjellsrater kan sees om man vandrer høyere opp i fjellet. Elg, rødrev og hare er vanlig i området. Máskejohka er ei god elv for fiske, både for laks, ørret, sjøørret, røye og harr.

Adkomst

Masjokdalen ligger snaut 11 kilometer nordover fra Tana - bru, langs riksvei 98 på vestsiden av Tanaelva. Veien innover dalen tar av like etter at man har krysset Máskejohka. Ved enden av veien ligger en parkeringsplass. Herfra går det en merket sti ned mot elva. Det kan også være lurt å vandre ut på myrområdene nordover og vestover innover dalen.

Annen informasjon

Veien er åpen hele året.

Faktaarket er laget av Anders Faugstad Møland

Alle foto: © Bjørn Frantzen